

РЕШЕНИЕ

№ 1404

гр. Варна , 18.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в закрито заседание на осемнадесети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Светла В. Пенева

Членове: Невин Р. Шакирова
мл.с. Ивалена Орл. Димитрова

като разглежда докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20213100502036 по описа за 2021 година

Производството е по реда чл. 462, ал. 2 от ГПК.

Образувано е по повод **жалба** с вх. № 8287/28.07.2021г., подадена от ЕТВ. Н. К. с ЕГН ***** – **длъжник** по изпълнителното дело, ОВ. ЕТВ. К. с ЕГН ***** и ЕЛ. ЕТВ. К. с ЕГН ***** – **ипотекарни гаранти** по изпълнителното дело **срещу** Разпределение от **23.07.2021г.** на получена по изп.д. № 20208070400228 по описа на ЧСИ Надежда Денчева, рег. № 807, с присъединени изп.д. № 20198070400895 и 20198070400896 сума от публична продан на недвижим имот, собственост на ипотекарните длъжници – самостоятелен обект с ид. 10135.3513.199.1.35, находящ се в гр. Варна, ул. „Петко Стайнов“ № 12, ет. 5, ап. 16 в размер на 167 113.30 лева.

Оплакванията в жалбата са за неправилност и незаконосъобразност на извършеното разпределение от ЧСИ, като изготвено в нарушение на закона, основание за отмяната му. Същите са обосновани с доводи, че продажбата е извършена по отношение на несеквестрируем имот, без вискателят да се е снабдил с изпълнителен лист по отношение на същия, поради което вземането на „Юробанк България“ АД не е привилегировано. Първоначално изпълнението върху имота е поискано от „ПИБ“ АД по изп.д. № 895/2019г. По отношение на този кредитор обаче, имотът е несеквестрируем като единствено жилище за всеки от длъжниците – физически лица. Те не притежават друг жилищен имот и живеят в него. Продаденият апартамент служи като обезпечение по силата на договорна ипотека по НА № 190/23.07.2013г., съгласно който жалбоподателите гарантират с имота си и обезпечават изпълнението на дълг към „Юробанк България“ АД по договор за рефинансиране на ипотечен кредит № HL62100 от 19.07.2013г. По образуваното по

инициатива на „ПИБ“ АД изп.д. и насочване на изпълнението върху имот, по отношение на който има учредена ипотека в полза на друго лице, по право е конституиран „Юробанк България“ АД. Срещу този имот обаче не може да се насочи изпълнението без наличие на изпълнително основание и за кредитора по отношение на който имота служи като обезпечение. Изп.д. № 228/2020г. е образувано въз основа на изпълнителен лист издаден в полза на „Юробанк България“ АД по ч.гр.д. № 13470/2019г. по описа на ВРС, към което с удостоверения са присъединени изп.д. № 895 и 896/2019г. на същия ЧСИ. ИЛ, с който се е снабдил „Юробанк България“ АД обаче е само срещу Е.К., а не и по отношение на Ованес и Е.К. и то за задължения по договор за ипотечен кредит от 19.07.2012г., различен от договора за ипотечен кредит от 2013г., по който именно имота служи като обезпечение и който договор е сключен една година по-късно от този по изпълнителния лист. Следователно обезпечението е по договора от 2013г., а не по този, по който е издаден изпълнителния лист – от 2012г. По договора от 2013г. не е налице издаден изпълнителен лист, поради което несеквестрируемостта по отношение на „Юробанк България“ АД съществува, изпълнението не може да се насочи срещу този имот и вискателят не се ползва с привилегиата отчетена от ЧСИ. От друга страна поддържат доводи за неправилност на разпределението при отчитане на вземанията от първи ред – разноските за разгласяване на 5 продажби по 120 лв. са неправилно определени; таксата за 2 бр. удостоверение за дълга по т. 13 от ТТРЗЧСИ е незаконосъобразно определена. Тези такси не са такива по изпълнението и не следва да се включват в разпределението; не следва да се включват и пощенските разходи и таксата за издаване на скица. По втори ред привилегии вземането на общината за данък не следва да се включва, доколкото разпоредбата на чл. 136, т. 2 от ЗЗД предвижда вземания на държавата за данъци, а неплатените данъци за недвижими имоти не са вземания на държавата. По трети ред привилегии „Юробанк България“ АД не се ползва с привилегиата по този ред, доколкото ИЛ е само срещу един от длъжниците и има за предмет друго вземане на кредитора – това по договора за рефинансиране на кредит от 2013г., по който е учредена и ипотека. ИЛ, по който е започнало изпълнението, касае вземане по договор за кредит от 2012г., по който липсва учредено обезпечение ипотека, поради което и вземането на банката не е привилегировано. С оглед всичко изложено отправил искане обжалваното разпределение да се отмени като незаконосъобразно извършено.

В писмени възражения по жалбата, вискателят „Юробанк България“ АД оспорва доводите в нея. Поддържа други, с които обосновава коректност и правилност на извършеното от ЧСИ разпределение като моли жалбата като неоснователна да се остави без уважение.

В писмените си мотиви ЧСИ е описал извършените процесуални действия, като изразил становище за неоснователност на жалбата. Обосновал е, че при извършване на разпределението е отчел привилегиите по чл. 136 от ЗЗД.

СЪДЪТ, след като обсъди данните по изпълнителното дело и на основание чл. 463 вр. чл. 278 от ГПК, прие за установено следното:

Производството по изп.д. № 20208070400228 по описа на ЧСИ Надежда Денчева, рег. № 807 е образувано на 13.01.2020г. въз основа на молба от „Юробанк България“ АД за събиране на парично вземане от длъжника ЕТВ. Н. К., за изпълнение на парични задължения по изпълнителен лист от 27.08.2019г. издаден по ч.гр.д. № 13470/2019г. по описа на ВРС, произтичащи от договор за кредит № HL62100 от 19.07.2013г. за рефинансиране на ипотечен кредит HL40904 от 28.08.2008г. в размерите описани в изпълнителния лист, съответстващи на тези по извлечение от счетоводни книги на банката на л. 6 от изп.д.

С договор за учредяване на договорна ипотека по НА № 157 от 02.09.2008г. за обезпечаване на всички вземания на банката по договора за кредит № HL40904 от 28.08.2008г. Алис Ованес Бохосян и Е.К. учредили в полза на банката – кредитор първа по ред ипотека върху собствения им недвижим имот, представляващ апартамент № 16, находящ се в гр. Варна, ж.к. „Победа“, ул. „Петко Стайнов“ № 12, вх. 11, ет. 5, представляващ самостоятелен обект с ид. 10135.3513.199.1.35. Алис Бохосян е починала на 06.06.2013г., когато призовани да я наследят били съпругът ѝ Е.К. и низходящите ѝ Ованес и Е.К. /всички жалбоподатели по делото/.

С договор за учредяване на договорна ипотека по НА № 190 от 23.07.2013г. за обезпечаване на всички вземания на банката по договора за рефинансиране на ипотечен кредит от 19.07.2013г. Етварт, Ованес и Е.К.ови учредили в полза на банката – кредитор втора по ред ипотека върху собствения им недвижим имот, представляващ апартамент № 16, находящ се в гр. Варна, ж.к. „Победа“, ул. „Петко Стайнов“ № 12, вх. 11, ет. 5, представляващ самостоятелен обект с ид. 10135.3513.199.1.35.

По искане на вискателя изпълнението е насочено върху ипотекирания недвижими имот – апартамент № 16, по отношение на който с разпореждане на ЧСИ е вписана възбрана на 17.01.2020г.

На основание Удостоверение по чл. 456 от ГПК вискателят е присъединен по изп.д. № 20198070400895 по описа на същия ЧСИ, образувано по молба на „ПИБ“ АД срещу длъжниците „Зена перфект“ ООД, Етварт, Ованес и Е.К..

Въз основа на удостоверение по чл. 456 от ГПК, издадено по изп.д. № 896/2019г. по описа на ЧСИ Н. Денчева от друга страна с вискател „ПИБ“ АД, и длъжници „Зена Перфект“ ООД и Е.К., вискателят по цитираното изпълнително дело е също присъединен като вискател по изп.д. № 895/2019 на ЧСИ Н. Денчева, образувано, също по негова молба и издаден в негова полза изпълнителен лист срещу четирима длъжници, двама от които са длъжници и по изп.д. № 896/2019 по описа на същия ЧСИ.

Съгласно Удостоверение на л. 82 от делото възбрана върху същия имот е наложена възбрана в полза и на „ПИБ“ АД, вписана на 14.11.2019г. по изп.д. № 896/2019г. и по изп.д. № 895/2019г. по описа на ЧСИ Надежда Денчева.

В хода на производството по изп.д. № 896/2019г. са присъединени като вискатели по право /чл. 458 от ГПК/ Държавата в лицето на НАП Варна и община Варна за публичните им вземания към длъжниците.

ПДИ са връчени на длъжника и на ипотечарните длъжници на 28.01.2020г.

След извършени опис и оценка на недвижимия имот, по делото са проведени пет нестана ли публични продани, а по последната от 28.05.2021г.-28.06.2021г. с Протокол от 29.06.2021г. за купувач е обявена Петя Мирева Мирева за цена 167 113.30 лв. С Постановление от 12.07.2021г. имотът е възложен на обявения купувач.

С обжалваното разпределение, надлежно предявено на страните по изпълнението на 23.07.2021г., ЧСИ разпределил постъпилата от проданта на недвижимия имот по делото сума в размер на 167 113.30 лв., както следва:

1. **Първи ред** – вземания за разноси по обезпечаване на принудителното изпълнение – неплатени обикновени такси и разноси в хода на изп.д., извършени по продажбата на имота и пропорционална такса, възлизащи общо на 6258.76 лв. с ДДС дължими на ЧСИ;
2. **Втори ред** – вземания на Община Варна за неплатен местен данък, възлизащи общо на 107.13 лв. и
3. **Трети ред** – вземания обезпечени с ипотека на ипотечарния кредитор „Юробанк България“ АД останали за разпределение 160 747.41 лв., като следващите редове сумата е изчерпана.

С оглед така установеното от фактическа страна се налагат следните **правни изводи**:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 462, ал. 2 от ГПК, срещу подлежащ на обжалване акт, съгласно разпоредбата на чл. 463, ал. 1 от ГПК, от легитимирани страни с правен интерес от предприетото обжалване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК, когато в изпълнителното производство има повече от един вискател и събраната сума не е достатъчна за удовлетворяване на вземанията на всички вискатели, съдебният изпълнител пристъпва към изготвяне на разпределение, като първо отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение. Остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност.

Разпределението е акт на съдебния изпълнител, с който той определя кои вземания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частичното изплащане на всяко от тях, като се извършва винаги, когато вискателите са повече от един. Редът за удовлетворяване на вземанията се определя

съобразно реда на привилегиите по чл. 136 от ЗЗД, а степента на удовлетворяването им – от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземания с еднакъв ред /ал. 3 на чл. 136 от ЗЗД/.

В случая е извършено разпределение на постъпила по изп.д. сума в размер на 167 113.30 лв., от публична продан на недвижим имот, ипотекиран в полза на взыскателя „Юробанк България“ АД, собствен на длъжника и на ипотекарните гаранتي.

Доводите в жалбата основани на несеквестируемост на продадения недвижимия имот по отношение на взыскателя „Юробанк България“ АД и липса на идентичност между вземането по издадения в полза на същия изпълнителен лист и обезпеченото с договорна ипотека вземане по договора за кредит от 2013г. са неоснователни. Установено е от данните по изпълнителното дело и няма спор, че с договори за учредяване на договорна ипотека 02.09.2008г. и 23.07.2013г. Алис Ованес Бохосян, п. на 06.06.2013г., наследена от съпруга си Е.К. и децата й Ованес и Е.К. учредили договорна ипотека върху собствения им апартамент № 16, като обезпечение на всички вземания на банката по договора за кредит № HL40904 от 28.08.2008г., съответно по договора за рефинансиране от 19.07.2013г. Присъединеният по право в хипотеза на чл. 459, ал. 2 от ГПК взыскател се е снабдил с изпълнителен лист срещу длъжника, инициирал е процесното изп.д., като с удостоверение по чл. 456 от ГПК е присъединен в изпълнителното дело, образувано по молба на първоначалния взыскател, като същият има право да насочи изпълнението върху всички имуществени права на длъжника, включително и върху тези, които са секвестируеми спрямо него, независимо, че са несеквестируеми спрямо първоначалния взыскател. Конкуренцията между взыскателите се урежда по правилата на чл. 136 от ЗЗД. Установено е по делото, че процесното жилище е ипотекирано в полза на присъединения по реда на чл. 456 от ГПК взыскател „Юробанк България“ АД и изпълнението е насочено върху този имот за принудително удовлетворяване на вземането на този взыскател, което именно ипотека обезпечава. Поради това и съгласно чл. 445, ал. 1 от ГПК длъжниците ЕТВ. Н. К., ОВ. ЕТВ. К. и ЕЛ. ЕТВ. К. не могат да се ползват от установената в чл. 444, т. 7 от ГПК забрана. Неоснователен е доводът, че изпълнителният лист има за предмет вземане, различно от обезпеченото, доколкото видно от извлечението от сметка послужило като основание за издаване на заповедта по чл. 417 от ГПК, както и на изпълнителния лист вземането произтича от договор за кредит за рефинансиране на ипотечен кредит от 19.07.2013г. Факта на допусната фактическа грешка в текста на заповедта, съответно на изпълнителния лист при изписване на годината на договора /19.07.2012г./ не променя правопораждащото основание на вземането, като тази грешка е поправима по реда на чл. 406, ал. 4 вр. чл. 247, ал. 1 от ГПК. Неоснователно на следващо място е съображението, че доколкото изпълнителният лист в полза на „Юробанк България“ АД е издаден единствено по отношение на първия длъжник, то кредиторът е лишен от възможност да изпълнява срещу ипотекарните гаранتي, доколкото видно от договорите за учредяване на ипотека, длъжници по същите са и останалите ипотекарни длъжници. Съгласно даденото с т. 2 от ТР № 4 от 11.03.2019г. по тълк.д. № 4/2017г. на ОСГТК на ВКС разрешение – залогодателят и ипотекарният длъжник са обвързани от

субективните предели на издадения срещу длъжника изпълнителен лист съобразно разпоредбата на чл. 429, ал. 3 от ГПК и по тази причина имат идентични на длъжника в изпълнителното производство процесуално качество, съответно права и задължения. Ето защо няма пречка вискателят да насочи изпълнение по отношение на ипотекирания имот и срещу ипотекарните длъжници. Следователно „Юробанк България“ АД е ипотекарен кредитор и вискател по изпълнението, снабден с надлежен изпълнителен лист за събиране на обезпеченото си вземане.

Принудителното изпълнение е насочено върху недвижимия имот служещ като обезпечение на вземането, предмет на принудително събиране, поради което вискателят се ползва с право на предпочтително удовлетворение от трети ред от стойността на ипотекирания имот.

Що се отнася до доводите за неправилно разпределение на таксите за разгласяване на публичните продажби, за таксата за 2 бр. удостоверение за дълга, както и включването на пощенските разходи и таксата за издаване на скица, съдът приема същите за несъстоятелни. Съгласно т. 6 ТР № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС, в първия ред специални привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД влизат изцяло необходимите разноски на първоначалния вискател по осъществяване на изпълнителния способ, чиито постъпления се разпределят, разноски за образуване на изпълнителното дело и разноски за един адвокат. В случая напълно законосъобразно в първия ред на привилегированите вземания са разпределени постъпленията за суми, представляващи такси по изпълнението, които са свързани с изпълнението върху изнесения недвижим имот. Същите са подробно описани от съдебния изпълнител в т. 1 от раздел I на разпределението и по характера си представляват или необходима процесуална предпоставка за подготовка на публичната продажба или осигуряват правилна индивидуализация и оценка на продаваната вещ, разгласяване на продажбата и уведомяване на страните по изпълнението. По делото са проведени 5 публични продажби, като за изготвяне и връчване на всички уведомления и книжа по всяка от СИ или от негов служител, се събира такса 20 лв. съгласно т. 5 от ТТРЗЧСИ с ДДС. За изготвяне на сметка за размера на дълга от ЧСИ се събира такса 30 лв. съгласно т. 12 от Тарифата, а за издадени две удостоверения начислената такса е 2 бр. $\times 36 = 72$ лв. с ДДС. Правилно са изчислени и преводните такси в размер на 12 лв. и таксата за издаване на скица – 20 лв. съгласно т. 31 от ТТРЗЧСИ.

В раздел II на разпределението СИ правилно е наредил привилегированите публични вземания на Община Варна за местен данък. Общината е присъединен вискател само с публичните задължения за имота, изнесен на публична продажба. Това е така, тъй като съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗМДТ, данъкът, дължим до месеца на публичната продажба се дължи от досегашния собственик. Съгласно чл. 64, ал. 1 от с.з., това лице дължи и заплащането на такса смет. С привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД обаче се ползват само данъците за имота. Ето защо, оспорването на жалбоподателите по отношение на тези вземания и легитимацията на присъединения вискател за вземането за местен данък е неоснователно.

В следващият ред на вземанията в разпределението правилно на основание чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД са включени вземанията на вискателя „Юробанк България“ АД с вписана първа и втора по ред ипотека върху процесният имот, предмет на публичната продан, за разноси в съдебното производство, за лихви и за главница. Извършването на публичната продан поражда задължение за СИ да заплати на ипотекарния кредитор получената от проданта цена до размера на вземането или сумата, за която е вписана ипотеката. Правилно ЧСИ е възприел, че всички тези вземания следва да се ползват от привилегията по т. 3 на чл. 136 от ЗЗД, а жалбата в частта оспорваща правото на вискателя на предпочтително удовлетворяване в този ред е неоснователна.

При така приетите за установени правнорелевантни факти и изложените правни доводи, при липсата на наведени други съображения за незаконосъобразност, съдът приема, че извършеното от ЧСИ Надежда Денчева разпределение от 23.07.2021г. е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се остави без уважение.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ на основание чл. 463 от ГПК жалба с вх. № 8287/28.07.2021г., подадена от ЕТВ. Н. К. с ЕГН ***** – **длъжник** по изпълнителното дело, ОВ. ЕТВ. К. с ЕГН ***** и ЕЛ. ЕТВ. К. с ЕГН ***** – **ипотекарни гаранти** по изпълнителното дело **срещу** Разпределение от **23.07.2021г.** на получена по изп.д. № 20208070400228 по описа на ЧСИ Надежда Денчева, рег. № 807, с присъединени изп.д. № 20198070400895 и 20198070400896 сума от публична продан на недвижим имот, собственост на ипотекарните длъжници – самостоятелен обект с ид. 10135.3513.199.1.35, находящ се в гр. Варна, ул. „Петко Стайнов“ № 12, ет. 5, ап. 16 в размер на 167 113.30 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Варненски апелативен съд в едноседмичен срок, който за страните започва да тече от получаване на съобщението за постановяването му, на основание чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____